

DESIRE®

Karen Boothová
Zapovězená touha

 HARLEQUIN®
TM

KAREN BOOTHOVÁ

ZAPOVĚZENÁ TOUHA

PŘEKLAD

LUCIE POULET

Milá čtenářko,

léto nám vrcholí, a ať již ho trávíte jakkoli, je dobré, když si najdete čas na spočinutí, zasnění a trochu romantiky. Vždyť si zasloužíte mít také chvíli sama pro sebe!

Na srpen jsem Vám nachystal titul s názvem Poslední polibek, v němž se završí životní osudy sourozenců Knoxových. Můžete sledovat, jak rozvedená Gia přehodnocuje postoj ke svému exmanželovi, jak se mění ona i Jayson, aby nakonec oba vstoupili do jiné řeky, řeky opravdového, vyzrálého vztahu. Hrdinové příběhů Dvě ztracená srdce a Zapovězená touha musejí překonávat především spoustu předsudků a vlastních omezujících přesvědčení. Asi již tušíte, že láska nakonec překoná všechny překážky a ti, kteří k sobě patří, si navzájem vyjeví své city a čeká je krásná budoucnost...

Přeju Vám příjemné chvíle odpočinku s knihou v ruce.

S láskou

Váš Harlequin

Karen Boothová

ZAPOVĚZENÁ TOUHA

Amsterdam • Atény • Bombaj • Budapešť • Hamburk
Londýn • Madrid • Milán • New York • Paříž
Rio de Janeiro • Stockholm • Sydney
Tokio • Toronto • Varšava

Název originálu:
Forbidden Lust

První vydání:
Harlequin Books, 2020

Překlad:
Lucie Poulet

Odpovědný redaktor:
Bohdana Hythová

© 2020 by Harlequin Books S.A.
© For the Czech Republic edition by HarperCollins Polska sp. z o.o.,
Warszawa 2021

Tato kniha je vydána na základě licence Harlequin Books S.A.

Všechna práva vyhrazena, včetně práva na reprodukci části díla
v jakékoliv podobě.

Všechny postavy v této knize jsou fiktivní. Jakákoliv podobnost se
skutečnými osobami, živými či zesnulými, je čistě náhodná.

Harlequin a Harlequin Desire DUO jsou ochranné známky, jejichž
vlastníkem je Harlequin Enterprises Limited a které byly použity na
základě jeho licence.

HarperCollins Polska je ochranná známka, jejímž vlastníkem je
HarperCollins Publishers, LLC. Název ani známku není možno
použít bez souhlasu vlastníka.

Ilustrace na obálce byla použita po dohodě s Harlequin Books S.A.
Všechna práva vyhrazena.

Elektronické formáty: Katarzyna Rek / Woblink, Poland

HarperCollins Polska sp. z o.o.
ul. Domaniewska 34A, 02-672 Warszawa

ISBN 978-83-276-6610-9 (EPUB)
ISBN 978-83-276-6611-6 (MOBI)
ISBN 978-83-276-6612-3 (PDF)

PRVNÍ KAPITOLA

Zane Pattersonovi bušilo srdce a tričko měl propocené, takže se mu lepilo na ramena.

„Musím odsud vypadnout. To je všechno.“

Nadechl se a zadřibloval pravou rukou basketbalovým míčem. Bum. Bum. Bum. Přehodil si ho vlevo a čekal na příležitost proběhnout kolem nejlepšího kamaráda, Scotta Randalla. Jejich každotýdenní hra jeden na jednoho byla tvrdá. Ale dnes stačil už jen jediný bod a vítězství bude Zaneovo. Byl blízko a nerad prohrával. Vlastně to doslova nenáviděl.

„Kamaráde, tohle říkáš už od střední. A to je dobrých patnáct let.“

Scott se soustředil na každý Zaneův pohyb, pružně přenášel váhu z nohy na nohu, ruce držel vysoko, pak zase nízko, byly všude, kam se jen Zane pokusil podívat. Scott se nenechal rozptýlit potem, který mu proudem stékal po zářící holé hlavě. Staral se jen o to, aby nevzdal poslední bod.

„Musíš buď odjet, nebo se přes to přenést.“

Zaneovi naskočil v hlavě důvod toho, proč uvažoval o odjezdu: Joshua Lowell. Zane si ho hnusil. Měl ten nejúlisnější úsměv na světě; určitě je velmi spokojený s tou zlatou lžičkou v puse, se kterou se narodil. Celá komunita Falling Brook v New Jersey toho mizeru stavěla na piedestal, ačkoli jeho otec tady zničil mnoho životů, mnoho rodin. Včetně té Zaneovy. Hluboko v srdci Zane své rodné město miloval, ale

to, že tady uvízl s tímhle darebákem, ho víc a víc popuzovalo. Přenést se přes to? To nepůjde.

Bum. Dribloval. Bum. Vlevo. Bum. Vpravo. Bum. Zase vlevo. Skrčil se, protáhl se kolem Scotta a vyrazil ke koši. Se Scottem v těsném závěsu Zane vyskočil a prsty hodil. Míč obkroužil rám koše. A vypadl zase ven.

Scott ucítil příležitost, zachytil míč, odskočil a hodil. Parádní koš. Zatraceně.

„Jo!“ vykřikl Scott a zapumpoval pěstí ve vzduchu. „Dáme si odvetu?“

Zane se předklonil, sevřel lem svých basketbalových šortek a zprudka dýchal. „Ne.“

Soutěživá část jeho osobnosti si přála vyhrát. Potřebovala to. Košíková byla jedna z mála aktivit, která ho dokázala opravdu obšťastnit. Hrál ji od chvíle, co se naučil chodit, a to byl taky důvod, proč v okamžiku, kdy jeho firma Patterson Marketing prudce expandovala a zakoupila vlastní moderní budovy, v ní nechal vybudovat vnitřní hřiště. Teď byl ale příliš vyčerpaný na to, aby se hnal za vítězstvím. Nechtělo se mu bojovat. Nejvíc ze všeho mentálně.

„Jsem hotový.“

„Ta věc s Joshuou Lowellem tě vážně užírá, co?“ zeptal se Scott, opřel si míč o bok a přidržoval ho jen váhou vlastní paže.

„Nemůžu se od toho odstříhnout. Ten článek k výročí měl všem připomenout, jací jsou Lowellovi mizerové, kolik zničili životů a že se jim nedá věřit. Místo toho všichni mluví jen o Joshově zasnoubení se Sophií Armstrongovou. Je to všude. Na facebooku, na twitteru. Na Java Hut. Mluví se o tom na mé vlastní zatracené poradě v práci!“

„Je to velká událost. Odstupuje z Black Crescent. To nikdo nečekal.“

Black Crescent. Při těch slovech sebou Zane trhl. Podílnický fond, který byl založený Joshuovým

otcem Vernonem, byl super exkluzivním klubem, kde mohli investovat jen ti nejbohatší z nejbohatších. Zaneova rodina kdysi byla na jejich seznamu. Tehdy byl svět jen samé slunce a růže. Nebyl nedostatek peněz a Zaneův život byl celý ze zlata. Byl premiant na přípravce ve Falling Brook, kapitán basketbalového týmu, dítě ze šťastné rodiny.

Pak Vernon zmizel s mnoha miliony dolarů, Zaneova rodina byla ožebračená a manželství jeho rodičů se rozpadlo. Zchudnutí jejich rodiny znamenalo mimo jiné i to, že Zane musel přestoupit z elitní přípravky na státní střední školu. Tehdy mu bylo šestnáct let. Bylo to další brutální přizpůsobení, obzvlášť proto, že studenti z veřejné střední školy Zanea považovali za zlaté dítě, kterému je potřeba trochu přistříhnout křídylka. Neměli ani ponětí, že Zane už žádná křídla nemá. Jedinou útěchou mu bylo to, že tam poznal Scotta.

Scott Zanea zachránil. Vůbec ho nezajímaly peníze; chtěl jen pomoci a chtěl se přátelit. Od prvního dne byli jako dvojčata. Když se Zaneova matka s otcem hádali, což bylo velice často, Scottovi rodiče mu dovolili trávit čas u nich. Byla to oáza klidu a jediné místo, kde mu připadalo, že může být skutečně šťastný.

Jedním z nejpodstatnějších důvodů pro tento stav bylo to, že mohl trávit čas i se Scottovou mladší sestrou Allison. Byla to ta nejklidnější, nejchytřejší a nej kreativnější bytost, s jakou se Zane kdy setkal. Byla taky moc krásná, ale toho si Zane nevšímal. Byla to Scottova sestra. A Zane by něco takového nikdy, nikdy neudělal. Nikdy.

„Viděl jsi Joshuovu tiskovku? Slyšel jsi, co tam říkal? *Vyvedla mě svou láskou z temnoty. Mám svou cenu, protože mě miluje.* Taková pitomost!“

Zaneovi se nelíbilo, jak zatrpkle zní jeho slova, ale ani patnáct let poté, co Vernon zmizel, nebyl smířený

s tím, že se celý jeho život obrátil v prach. Pokud šlo o Zanea, všichni Lowellovi, Vernon, jeho žena Eva i jeho děti: Joshua, Jake a Oliver – byli čistý jed. Nepřál si, aby kdokoli z nich byl šťastný.

„Víš, co se říká. Láska má růžové brýle.“

Zane se na Scotta ostře zadíval. Romantická láska je mýtus. Vydrží jen zřídkakdy, pokud vůbec někdy. A Zaneovi rodiče byli klasický příklad. Ano, prošli zkouškou, když je Vernon Lowell o všechno okradl, ale nemá to právě láska překonat? Zane tu zkušenost neměl. „To říká ženatý muž.“

„Nevíš mě za to, že jsem šťastný. Neporušuju tím žádný zákon.“

Zane si něco zabručel. Nechtěl v tomhle rozhovoru pokračovat. Vydali se spolu za roh tělocvičny, kde si vzali balení šesti piv, které předtím Scott dal do ledničky. Zane byl spíš na tequilu nebo mescal, ale po hře nebylo nic lepšího než dobře vychlazené pivo. Vzali si ho na terasu, kde zaměstnanci často obědvali; dokonce se tu konaly i odpolední porady, když to dovolovalo počasí. Byl červnový večer, vzduch byl sladký a těžký vlhkostí, ale vanul příjemný vánek.

Zane a Scott se posadili ke stolu a Scott otevřel první dvě láhve. Připili si, Zane se zhluboka nadechl a prvním douškem spláchl hořkost, kterou cítil. Snažil se rozvzpomenout na to, že to tady doopravdy miluje.

„Nikdy jsem neměl za Joshuou v tom baru chodit a říct mu, že vím o té zprávě DNA, protože jsem ji dal Sophii já. Na článek o Black Crescent. Měl jsem ho nechat v nejistotě, kdo je její zdroj. Měl jsem ho nechat, ať se smaží ve vlastní šťávě. To by si zasloužil.“ Znovu se dlouze napil. Byla to obtížná konfrontace; jen vidět Joshuu Lowella tváří v tvář stačilo k tomu, aby se mu udělalo fyzicky zle. „Chtěl jsem, aby si uvědomil, že není tak nedotknutelný a mocný, jak si všichni myslí. Chtěl jsem, aby věděl, že já vím, kdo je.“

Zane si dobře vzpomínal na ten otřes, který projel celým jeho tělem, když dostal mailem DNA zprávu, v níž stálo, že Josh má dceru a odmítá za tuto skutečnost převzít zodpovědnost. Zanea nenapadlo přemýšlet, proč mu ten neznámý tuto zprávu posílá; proč si zrovna jeho vybral za jejího příjemce. V té chvíli myslel jen na to, že má proti Lowellovi municí, to mu stačilo.

„Mluvil jsem se Sophií jen proto, aby se svět konečně dozvěděl, že Josh Lowell není spasitel, za kterého ho všichni mají. Dokonce jsem jí poskytl osobní fotografie, aby věděla, že jde o legální zdroj. Ale nějak to všechno vybuchlo do obličeje zase mně. Bomba s DNA se vůbec do toho článku nedostala, protože jsem si vybral reportérku se skrupulemi. A teď toho darebáka všichni obdivují ještě mnohem víc. Má dokonalé načasování. Zamiloval se do krásné ženy, rozhodl se, že se ožení a odstoupí z Black Crescent, což byl pro mě ten hlavní důvod, proč ho nenávidím. Vyvážl z toho bez poskvrnky, zrovna jako jeho otec.“

Scott potřásl hlavou a soucitně se pousmál. „Možná si potřebuješ dát pauzu. Na nějakou dobu odjet.“

„Nebo se odstěhovat.“

Scott se opřel o stůl a ukázal na Zanea lahví piva. „Nemůžeš se odstěhovat. Já tě potřebuju.“

„Jsi opilý.“

„S půlkou piva v sobě? To si nemyslím. Je to pravda. Jsi pro mě jako bratr. A upřímně řečeno, myslím si, že i ty potřebuješ mě. Kdo jiný by tě poslouchal, jak o tom pořád dokola meleš?“

Scott měl pravdu. Vždycky se mu dařilo Zanea uklidnit a zastavit tu spirálu, po níž občas začínal klouzat do pocitů zmaru. „Fajn. Tak kam mám jet? Potřebuju pláž, nejlépe se spoustou holek.“

„To mě nepřekvapuje.“

Zane se tiše zasmál. Jo. Během let měl spoustu žen, to byl vždycky jeho únik. Žádné závazky, žádné

chaotické city. Na střední škole tím způsobem chtěl umrtvit pocity, které mu způsobil pád jejich rodiny. Chudý hoch, který býval bohatý, to byl snadný terč pro ostatní kluky, ale holky, holky to tak neviděly. Jeho peníze a postavení sice byly ty tam, ale tělo, které hodiny a hodiny trápil v posilovně, a jeho tvář stáčily k tomu, aby se za ním pár hlav přece jen otočilo. Takže bral, co se naskytlo.

„Jestli chceš na pláž,“ poznamenal Scott, „měl bys vyrazit na Bahamy. Do resortu na Eleutherę, který patří mému strýci a tetě. Doporučím tě.“

Scott a Zane o tom výletu mluvili mnohokrát. Scottova matka pocházela z Baham, ale po vysoké škole se natrvalo přestěhovala do Států. Pak potkala Scottova otce.

„Jasně, chlupská jízda. Však o tom mluvíme věky. Dokonalost sama.“

„Sorry, kamaráde. Budeš v tom sám. Brittney zrovna povýšili v práci a má toho nad hlavu. A je červen, takže děcka nebudou mít školu. Nemůžu si jen tak vzít volno. Kromě toho, když chceš balit holky, nebudu ti tam dělat křena.“

Zane na sobě nenechal znát zklamání. Byl na to zvyklý. Věci mu prostě nevycházejí, jak by si přál. „Fajn. Asi teda pojedou sám. Můžeš mi poslat informace do textové zprávy? Zavolám tam hned zítra ráno.“

Scott potřásl hlavou. „Dej mi termín a já se o to postarám. Bude to na mě.“

„Já nepotřebuju žádnou charitu, kamaráde. Nejsme na střední.“

Scott rozhodil rukama. „Sklapneš konečně? Rád bych pro tebe udělal něco hezkého. Kromě toho se musím postarat, abys byl spokojený, protože kdyby ses odsud odstěhoval, byl bych v háji.“

Zane se podíval na Scotta. Netušil, co by si bez něj počal; co by si počal bez té kotvy, která mu

poskytovala pevný bod. „Neodjedu. Sice bych potřeboval pár dní na pláži, abych si vyčistil hlavu, ale nepojedu.“ Dopil zbytek piva. „Musím tady zůstat aspoň tak dlouho, abych se pomstil za tu prohru.“

„Za Black Crescent?“ zeptal se Scott.

„Ne, za dnešní hru.“

Když Allison Randallová uviděla na displeji mobilu jméno svého bývalého přítele, vypnula ho. Bylo to trochu dětinské, ale uspokojující gesto.

„Nech mě hádat. Neil?“ zeptala se Allisonina nejlepší kamarádka a obchodní partnerka, Kianna Lewisová. Seděla v křesle naproti Allison a pohrávala si s perem. Mluvily spolu o strategii najímání, které momentálně nešlo moc dobře.

„Vážně s ním nechci mluvit. Už nikdy.“

„A nejsou u něj doma zrovna stěhováci? Co když tam nastal nějaký problém?“

Kianna byla tak *rozumná*! Ale Allison ji potřebovala, protože sama měla sklony k černobílému vidění. „Máš pravdu. Doufám ale, že to bude poslední rozhovor.“

Allison vzala mobil ze stolu a otočila se i s křeslem k oknu. Její kancelář měla bohužel výhled na obrovské parkoviště. Takové je Los Angeles: spousta asfaltu a BMW.

„Co se děje?“ zeptala se Neila.

„Mohla jsi najmout normální stěhováky. Ale tohle? *Krasavci s nákladákem*? To jako vážně, Allison?“

Její bývalý nebral jejich rozchod lehce. To jí ale vůbec nevadilo. Allison se ušklíbla. Neil byl ve skvělé formě a rád ji předváděl. Byla mu dobrá každá výmluva, aby si mohl na veřejnosti sundat košili. Takže Allison napadlo, že by mohl strávit odpoledne s pár chlapy, kteří jsou ještě nabušenější než on. Dobře mu tak za to, že ji podváděl.

„Dávají práci vysokoškolákům, Neile. Tihle kluci potřebují práci na studium a knihy. Toho názvu si nevíš, dobře?“

„To je trochu těžké, když mají metrové logo na nákladáku, který mi stojí přímo před domem. Všichni sousedi to vidí.“

Takové drama! Měla být chytřejší a nerandit s filmovým producentem. „Vypadá to, že mají dobře vymyšlený marketing.“

„Už se tady shromáždil celý dav. Pár holek na ulici si s nimi dělá selfíčka, proboha!“

Tak tohle probíhalo mnohem lépe, než Allison mohla vůbec předvídat. Skoro si přála, aby to mohla vidět na vlastní oči. Jenže to by znamenalo vidět i Neila. A ona by nedokázala zaručit, že ho neuškrtní. „Kdybys mě nepodvedl, nemusel bys prožívat tohle údajné ponižení.“

„Udělal jsem chybu, jasné? To se stává. Musíš se trochu snížit k nám smrtelníkům. Nemůžeme být všichni tak dokonalí jako ty.“

Allison si odrkla. „To, že nepodvádím, že mě nedělá dokonalou. Jsem ale slušná lidská bytost, což je víc, než můžu říct o tobě.“

„Už jsem ti řekl stokrát, že pro mě nic neznamenala. Bylo to jen pár měsíců rozptýlení. Byl jsem hlupák, že jsem to udělal. Je mi to líto a omlouvám se.“

Allison pevně zavřela oči. Ne. Už nedovolí, aby s ní dál manipuloval. „Už mám toho rozhovoru dost, Neile. Pokud nemáš nějaký skutečný problém, zavěsím.“

„Chci zpátky můj klíč, Alli.“

„Vyměň si zámek. A neříkej mi Alli.“ Stiskla červené tlačítko a hodila mobil zpět na svazek papírů na svém stole. Touha křičet byla tak silná, že si musela zarýt nehty do dlaní.

„Jsi v pohodě?“ zeptala se Kianna a vyklenula dokonale upravené obočí.

„Jasně.“ Allison pevně věřila v to, že když bude něco dostatečně dlouho předstírat, bude to nakonec tak i cítit. Bude tedy pořád opakovat, že se cítí dobře, dokud to nebude pravda. Ale stejně... ta situace s Neilem jí otřásla. Jak je možné, že nepoznala jeho pravou povahu? Jak mohla přehlédnout všechny signály? Nabírá lidi do firem, proboha, takže je přímo její práce umět v nich číst! V Neilovi se ale kriticky zmýlila, to je jasné.

„Je úplně v pořádku cítit slabost. Tvůj přítel tě podváděl. Nikdo by tě nemohl vinit, kdybys plakala a házela kolem sebe věcmi.“

Ne, nikdo by ji nevinil, ale Allison nechtěla dopustit, aby ji něco takového stáhlo dolů. Neil se posune ve svém životě. Bude bydlet v krásném domě, pečovat o ty své podezřele bělostné zuby a o tři procenta tělesného tuku. Allison nechtěla dovolit, aby byl jediný z nich dvou, kdo najde štěstí. „To je v pohodě, vážně. Dejme se zase do práce. Musíme to dokončit, abych mohla zamířit do mého nového bytu za stěhováky.“

„Fajn. Pokud to doopravdy chceš.“ Kianna jí shrnula jejich agendu. Netrvalo to dlouho. Hlavní problém byl ve vysokých nákladech a nedostatečném příjmu. „Kvůli tomu je naše zakázka od Black Crescent tak důležitá. Když to pro ně zvládneme, můžeme jít do důchodu. Budeme okamžitě bezpečně v černých číslech.“

To, že v jejich rodném městě získaly nového klienta, byla bomba. Allison se opravdu snažila, aby se to stalo, a byla si jistá, že to povede k úspěchu. „Dokážeme to. Musíme! Ohromíme je, slibuju.“ Nejlepší na tom bylo ale to, že jim ta zakázka přinese nejenom peníze, ale taky se uvidí se svým bratrem Scottem. Allison minulý měsíc přijela na jeho narozeniny, ale vždycky byla ráda, když s ním mohla strávit víc času.

„Kdy máš v plánu tam zajet a potkat se s nimi?“

Allison obrátila pár listů v kalendáři. „Ještě jsem

si nic pevného nedomluvila, ale přemýšlela jsem o příštím týdnu. Chci prostě nakráčēt do té firmy se třemi úžasnými kandidáty na tu pozici, o kterých jsme mluvily.“

„Můžu něco navrhnout?“

„Myslíš, že bych měla jet dřív?“

„Měla bys jet dřív, ale jinam. Uvolnit se, vypustit páru. Potkat muže, který otřese tvým světem. Dostat ze sebe Neila.“

„Ale vždyť máme tolik práce,“ namítala Allison.

„Proto potřebujeme, abys byla na té schůzce v Black Crescent v nejlepší formě. Teď jsi celá napnutá.“

Allison se musela zasmát. „Tys mluvila s mou mámou?“

„Prosím tě, jen mi řekni, že ti nedomluvila rande s nějakým klukem,“ zachvěla se Kianna.

„Ne, to ne. Ale pověděla o Neilovi mojí tetě Angelique. Ta mi včera večer volala a prosila mě, abych přijela na pár dní k ní a strýčkovi do jejich resortu na Bahamách. Špatné zprávy cestují v rodině hodně rychle.“

Allison si byla se svou matkou velmi blízká. Tak blízká, že se někdy cítila až přidušená. Takže spolu samozřejmě vedly spoustu rozhovorů o celé situaci s Neilem, a tím pádem bylo jen otázkou času, kdy se o tom všem dozví i Angelique.

„To zní dokonale. Udělej to. Pokud tam jsou nějakí chlapi, samozřejmě.“ Kianna vstala, popadla své poznámky a zamířila ke dveřím.

„Chlap je teď momentálně to poslední, co potřebuju.“

Kianna se otočila a přísně se na Allison zahleděla. „Nemluvím tady o manželství, proboha. Mluvím o sexu. Postačí pár skvělých orgasmů a z Neila bude jen vzdálená vzpomínka.“

„Já na takové náhodné zážitky moc nejsem. Ani

nevím, jestli bych toho byla schopna,“ potřásla hlavou Allison.

„Dívala ses někdy na sebe? Budou se přetahovat, kdo z nich tě dostane do postele,“ poznamenala Kianna a vyšla ven.

Allison si tím nebyla až tak jistá, ale možná... možná je načase udělat pro sebe něco hezkého. Zamluvit si bungalov na pláži, usínat spolu se sluncem a dobrou knihou. Vzala do ruky telefon a zavolala tetě.

„Řekni mi, že jsi v letadle,“ řekla místo pozdravu Angelique.

Allison se usmála. Nemohla jinak: celou svou rodinu hluboce milovala. „Ještě ne.“

„Ale přijedeš?“

„Jestli pro mě máš pokoj.“

„Mám pro tebe celý bungalov. Doufám, že je v pořádku, když tě ubytuju hned vedle jednoho kamaráda tvého bratra. Zane Patterson. Znáš ho?“

To jméno rozeznělo v Allisonině těle dávno zapomenuté chvění. Zane byl kluk, do kterého byla Allison celé dospívání zamilovaná až po uši. „Přijede se Scottem?“

„Ne, přijede sám. Jen na pár dnů. Dorazí zítra.“

Allison se prudce rozbušilo srdce a před očima se jí honily obrazy Zaneova neskutečně sexy těla: tmavé lehounce vlnité vlasy, inteligentní modré oči a štíhlé tělo, kterého by se tak ráda dotýkala. Měla o Zaneovi pěkných pár fantazií... jak to, že ji nikdy nenapadla ta, v níž spolu skončí na odlehlém bahamském ostrově?

„To je legrační. Chtěla jsem taky přiletět zítra.“

„Znáš ho?“

„Znám,“ přiznala Allison. „Je to skvělý člověk. Vždycky ho ráda vidím.“ Allison si nemohla nevšimnout, že jí hlas najednou vyskočil snad o celou oktávu. *Vždycky ho ráda vidím*, ha! To ani zdaleka